

NOVINARSKO SPOROČANJE 2

Portret

G. P.

Novinarstvo, 2. letnik, redni študij

Ljubljana, 3. april 2012

Portret: Žiga Mlinar

Žiga Mlinar, vodja svetlobne in zvočne tehnike amaterskega teatra iz Kranjske Gora, prijaha iz družine treh bratov. Rodil se je leta 1974, po [srednji](#) ekonomski šoli ni nadaljeval v tej smeri. Zapletel se je v štrene glasbe in zvoka. Njegova glasbena izkušnja se je začela na morju. Star je bil šest let, vsak večer ga je vleklo, da je hodil opazovat priprave in nastop skupine, [doma](#) pa mu je uspelo priti na tonsko vajo Šank rocka. Potem je brat začel bobnati, česar se je lotil tudi Žiga. Prišlo je do skupin Primus in Društvo mladih glasbenikov. Pri sedemnajstih in osemnajstih letih je prišel v fazo, ko je bil najbolj pameten in samooklicana rock zvezda. Vse je vedel in vsi so bili slabši od njega. Bil je trmast in je skupino zapustil. V bistvu se je v tem času vse obrnilo. Namesto da bi delal in vadil, je bil samo pameten. Tudi sam priznava, da je povsem jasno, da tako ni šlo naprej. Devetnajstleten je šel v London, kar danes označuje za rehabilitacijo. [Brat](#) Primož je imel v londonskem študentskem stanovanju, ki sta ga okupirala skupaj z Aljažem Kalčičem, nekaj prostora,. Po mesecu dni je spoznal, da je treba v življenju vendarle delati. Ko v Londonu na Victoria Station srečaš brezdomce, spoznaš, da življenje ni pravljica Vrnil se je domov in se zaposlil prek študentskega servisa. Takrat je v diskoteki v Kranjski Gori delal Božidar Kmetič, ki je ravno začel z ozvočenjem. Povabil ga je k sebi, tako se je začela zgodba z ozvočenjem, to pa so bili tudi njegovi prvi resnejši koraki pri tem biznisu. Sprva je zgolj prenašal opremo, potem se je enkrat zgodilo, da ni bilo nikogar za mešalno mizo in zgodilo se je.

Naslednjih pet let se je ukvarjal z [monitorji](#) in zvokom na odru. Ko je začel delati še zunanji zvok, je ugotovil, da ga delo več ne veseli. Odločil se je za presek in odšel v Glasgow, kjer je leto dni obiskoval School of Audio Engineering. Zatem je doma še nekaj časa delal pri Božidarju, nakar se je odločil za nevezani poklic. Tako se mu je svet odprl. Prej je delal za dobro firmo, kamor so občasno prihajale tudi večje zvezde, pa tudi tehnika je bila solidna, vendar je delo opravljal za nekoga drugega. Po drugi strani je osnova takega dela neko veselje, saj tehniki opravljajo delo, ki ga imajo radi. Na tak način jih navadno vidijo tudi ljudje, čeprav je zadaj veliko trdega in resnega dela. So del ustvarjalnega procesa. Za preživetje morajo vsi delati, ampak če to počnejo z veseljem, je to prava pot. Dve leti je sodeloval s skupinami, za katere pravi, da jih izredno spoštuje, vendar je težil k novim

izzivom. Srečal se je z gledališčem. Našel je širino. V gledališču ne gre samo za zvok, poleg so še oder, luči in dvorana. Kdor vse to krmili, se zdi kot gospodar luči in zvoka, prikimava Žiga. Vedno je menil, da lahko tonski mojster zvok skupine izboljša za deset odstotkov, več ne. Lahko pa ga popolnoma zmaliči. Marsikdo tudi ne ve, da je veliko odvisno od znanja in staža skupine. Pogosto ni težava v tonskem mojstru, temveč v skupini.

Žiga povzema, da je šel skozi štiri razvojne stopnje, Kmetičevo, škotsko, svobodnjaško, sedaj pa je v gledališču, kar se mu zdi nekaj izjemnega. Poleg gledališča ga občasno vidimo tudi za mešalnimi mizami zvočno zahtevnejših prireditelj, kar mu še vedno veliko pomeni. Ob obiskih novomeških koncertov smo pogosto deležni slabega zvoka. Če se ob takem zvoku ozreš za mešalno mizo, navadno tam najdeš mladca, ki se mu zdi, da se vse vrti okoli njega. To je narobe, pravi Žiga. Osebnost misli, da je v Novem mestu največja napaka, da greš pripraviti koncert v Športno dvorano Marof. Tam lahko pride [najboljši](#) mojster, pa bo težko opravil kaj poštenega. Mladi pa so ujetniki lastnega ega. Sebe ne smeš videti kot glavne zvezde. Si le del sistema, ki ga sestavljajo skupina, ozvočenje in občinstvo. Tega se je treba zavedati. Pri nas je ozvočenje pogosto preglasno. Tudi Žiga je šel skozi tako obdobje. To je prepogosta napaka. Nastopi resnih tujih skupin, recimo Metallice, Bryana Adamsa, so bili prej tihi kot glasni. Med koncertom skupine Eagles si se lahko pogovarjal. Velika težava je tudi slaba zvočna oprema, predvsem klubska, kar pripomore h glasnosti. Osnova vsega je lastna razčiščenost pojmov. Veliko je stvari, ki jih moraš najprej sam razdelati. Žiga tudi meni, da je tonski mojster največji zaveznik skupine. Sliši jo, vidi, in opazi stvari, ki jih glasbeniki večkrat ne zaznajo. Te stvari je po njegovih izkušnjah bolje obdržati zase. Naredi svoje, pove mnenje in se posloviti. Treba je ločiti. Nekdo gre na oder in se pred občinstvom izpostavi, on pa je skrit za mešalno mizo. Nastopati se mu ne zdi preprosto. Za uspešnimi glasbeniki so leta vaj in koncertov.

Po štirih razvojnih stopnjah Žiga napoveduje peto. Že pet let razmišlja o plošči avtorske glasbe. Prihodnje leto namerava s prijatelji posneti ploščo. Na Škotskem bodo poskusili narediti neko slovensko-škotsko akustično varianto. Plošče ne bodo izdali, to bo le glasba za prijatelje – slednjim Žiga namenja veliko pozornost ter predvsem večino svojega prostega časa.